

מונה. לקצין חינוך ראשי, במקומו של תת-אלוף יצחק ארד, העומד לפרוש מצה"ל ומתמנה למנכ"ל יד ושם, אלוף-מישנה שאול גבעולי (46) שהועלה עקב המינוי לדרגת תת-אלוף, יליד הארץ, היה פעיל בהגנה ובחי"ש, נעצר על-ידי הבריטים בגלל פעילותו, הצטרף לקרי בוך נירים ושימש במלחמת העצמאות כמא"ז של נירים והסביבה. לאחר שסיים ב-1952 קורס מג"דים, השתחרר מצה"ל, במלחמת סיני היה מפקד גדוד מילואים, חזר לשירות קבע ב-1959. במלחמת ששת הימים היה סגן מפקד חטיבה ש-פעלה באזור ג'נין, אחר מונה למושל אל-עריש וב-1968 למפקד נפת שכם.

נולדה. לשדר הספורט והחדשות של הטלוויזיה באזור חברון מוחמד אבו זינה, בת בכורה.

נישאו. השדרנית הבלונדית של הטלוויזיה הישראלית בשפה הערבית

סוהאר מסווארי מכונית כמתנת חתונה

סוהאר מסווארי והמורה ממזרח ירושלים באסף דרוויש. אמה של סוהאר העניקה לה כמתנת חתונה מכונית אודי חדשה.

נפטרה. בגיל 50, סגן המנהל לתפקידים מיוחדים במשרד השיכון רות לברון, שהחלה לעבוד בשירות המדינה ב-1949.

נפטרה. בבית-חולים במיאמי, בי-גיל 63, מי שהיה אחד המדינאים הכריזמים והבולטים בארצות-הברית — ארל קלייטון פאואל, שייצג בקונגרס האמריקאי את מחוז הארלס במשך 26 שנים. נבחר לראשונה לקונגרס ב-1944, היה בשיא הקריירה שלו, יו"ר ועדת החינוך והעבודה של בית הנבחרים, גורש ב-1967 מבית הנבחרים לאחר שהסתבך עם מס'הכנסה. נבחר באותה שנה שוב כציר והובס בבחירות של 1970 וסיים בכך את הקריירה הפוליטית שלו.

נפטרה. ברחובות, בגיל 73, פרופסור יחזקאל ריבנאי, מבחירי החוק-רים במכון וולקני ומי ששימש מנהל האגף להגנת הצומח במכון, יליד זכרון יעקב, סיים לימודיו בארצות-הברית ועם שובו לארץ ב-1932 הצטרף לתחנת הנסי יונת ברחובות והיה ממניחי היסוד למח-קר המזיקים בחקלאות.

נפטרה. בניו-יורק, בגיל 76, אחד הפסיכואנליטים הבכירים בעולם, ד"ר גוסטב ביחווסקי שגולד בווארשה לאב שהיה פסיכיאטר מפורסם ומנהיג ידוע של יהדות וארשה, למד בוויינה בהדרכת פרופסור ויגמונד פרויד וכתב ספרים רבים ערך.

נפטרה. בגיל 77, לאחר גיר-תוח שנעצר בעיקר בות דימוס קשה, היינריך ליבק, שהיה נשיא מערב-גרמניה מ-1959 עד 1969. היה חבר הי-מפלגה הנוצרית-דמוקרטית מאז היווסדה ב-1945 וכיהן בין היתר גם כשר-החקק לאות בממשלה השנייה של אדנאור.

שים. זמור הוסיף, שיש לו חמישה חברים שהגיעו במיוחד מצרפת, ושהמשטרה רודפת אותם. והוא, זמור, חייב לספק להם כספים. זמור נחשב בעיני המשטרה כחבר הי-כניסיה הצרפתית, אשר כללה את אבו סלומון, את גיורג ביסמוט ואליהו מייל, אשר נעצרו גם הם בפרשת טיפאניס, שוחררו בערבות, וברחו מיד מישראל, אדגר זמור הוא אדם שקט הטוען כל הזמן שמשטרת ישראל עושה לו צרות ללא סיבה, מנסה למנוע ממנו להשתקע בארץ. אחיו ויליאם אמר: "כל העניין זה עבודה של המשטרה. היא נספלה אלינו מאז שהגענו ארצה ופתחנו את המסעדה. הם פשוט לא רוצים לתת לנו לחיות כאן. עכשיו סידרו לנו את המעצר הזה, עם הכספר על נסיון סחיטה כביכול". לפיו היו לגבי המידע שהגיע למשטרה, לפיו היו האחים זמור בקשרים עם כנופיות סחט-נים באירופה, הגיב ויליאם זמור: "גנייה שאומרים שהיינו גנגסטרים בצרפת או כי אנגליה, או בגרמניה, אז מה? אם היינו גנגסטרים בחו"ל — מה זה עניינה של המשטרה פה? הם משטרת ישראל, לא משטרת גרמניה. כאן בארץ באנו כדי לעבוד".

הוסיף ויליאם: "מייל וביסמוט היו לקוחות טובים שלנו בחו"ל".

מגעים עם החשוד

ה היה בשנה שעברה. לאחר הי-הצתה בחו"ל, נחקר אדגר במכונת אמת במשטרה, נשאל אם הוא קשור לי-הצתה. הוא הכחיש כל קשר להצתה, ו-מכונת-האמת קבעה כי הוא לא שיקר, הוא שוחרר.

השבו, כשנעצר אדגר זמור שוב, כי חשוד ברחיטתו של אילן אשורב, טען קצין המשטרה בבית-המשפט בחדרה — לשם הובא זמור להארכת מעצרו, "לילן אשורב היו מגעים עם אדגר. החשוד עצמו גילה בחקירתו כי אילן אשורב הציע לו, בזמנו, לשרוף את קפה וזובין, שהיה מבו-טח בחצי מיליון ל"י". כששאל סיגורו של זמור, עו"ד אברהם פור, מה היה יכול להיות המניע לרצח, השיב הקצין: "הרצון להשתיק עד". חוקרי המשטרה נחונים במצב לא-נוח, פעם קודמת קבעה מכונת האמת שלהם כי זמור לא שיקר, פעם שנייה, הכחישה המכונה את עצמה. האם שיקר זמור — או המכונה? מתי אמרה המכונה אמת? בפעם הראשונה, או השנייה?

גורדין מוות

ל הרבה אנשים היו סיבות לחסל את אילן אשורב. הוא הסתכסך על חלוקת שלל גנוב, על חובות, ובסתר סיכ-סוכי עבודה. לפני כשנה, הובא אשורב לבית-משפט השלום באשקלון כחשוד ב-פיצוץ הוילה של כליפא באשדוד. בפני השופט גלעדי, אמר קצין המשטרה: "אש-רוב הופיע מספר פעמים באשדוד, ואפילו ביקר בביתו של כליפא, המעורב גם הוא בדברים בלתי-הוקיים. לכן יש חשד של סילוק השבונות בעולם התחתון". שאל אז השופט את קצין המשטרה: "האם מדובר כאן בהוצאה-לפעל של העו-לם התחתון?" "כן", השיב הקצין, "בהח-לט" למרות זאת, שוחרר אשורב, מחוסר הוכחות.

שנה לאחר זה, בוצע גורדין-מוות, על-ידי המחלקה להוצאה-לפעל, נגד אשורב. לדעת אנשי העולם התחתון, קשה לי-חשוד באדגר זמור כי שידל לרציחתו של אשורב, אילן אשורב היה בן-בית אצל הצרפתים. הוא ערך את החתונה שלו, לפני כשנה, במרשם, אצל האחים אבוטבול. הוא נחשד בשעתו שסיפק להם נשק חם ודולרים מזויפים — שעל החוקר חם יושב כעת בכלא ז'אק אבוטבול. בחיפוש שנערך ע"י השוטרים, גילו הי-חוקרים תמונה. היה זה צילום של אילן אשורב עם אדגר זמור, סיגורו של זמור, עו"ד אברהם פור, טוען שחוק מזה, לא גילו חוקרים כל חומר רלוונטי בדירתו של זמור. הם יצטרכו לשחרר את אדגר זמור, הכריז הסיגור.

אם זה אכן מה שיקרה, ייתוסף למשט-רה תיקרצח גוסטב שהסתיים באפס".

אל אינפורמציה מהאינטרפול על מספר תיירים שהגיעו מצרפת לישראל.

היה זה לאחר שמשפחות אלו וז'ק אבוטבול עלו לארץ, פתחו את המסעדה וזובין, מכרו אותה, ופתחו את המסעדה מרקש בתל-אביב.

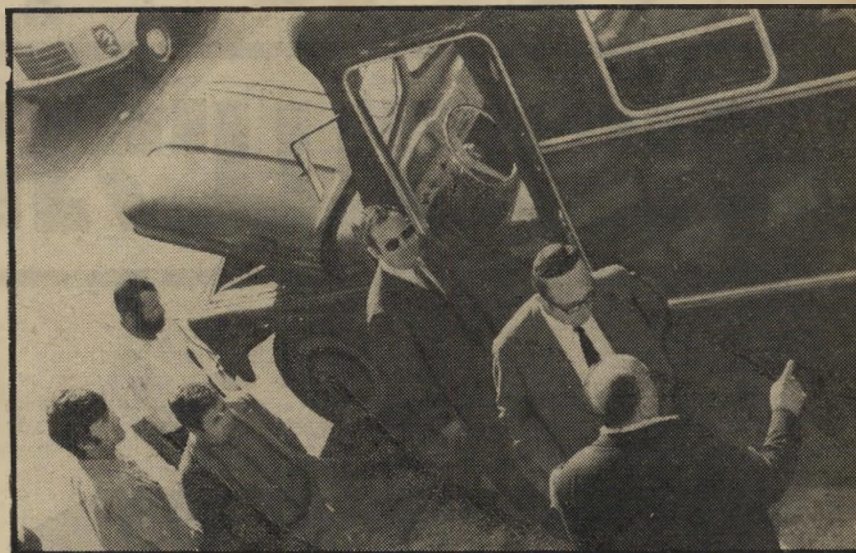
בין קבוצת התיירים שהגיעו מצרפת היו גם אבו סלומון וכמה מחבריו, ש-עליהם, דיווח האינטרפול שהם אקדחנים מסוכנים.

בשנת 1970 נרצח עזרא מזרחי ש-כ טוב ברחובותיה של תל-אביב, יחד עם שומר ראשו אהרון מליח. המשטרה עצרה את אבוטבול, והוא נידון למאסר-עולם. שניים מחבריו של סלומון, שגם עליהם מסר האינטרפול אינפורמציה למשטרת ישראל, הצליחו לחזור לצרפת, מתחת אפה של המשטרה.

משטרת ישראל, למרות שקיבלה מידע גם על דמויות אחרות של חברי הכנופיה הצרפתית, שהגיעו אז לארץ, לא התנגדה למתן כניסה לארץ לאנשים אלה.

עסקים בינלאומיים

ב קבוצת תיירים אלה היו גם אדגר זמור ואחיו ויליאם. על שני האחים התקבל מידע שהם מעורבים בגניבות ו-בעבירות הקשורות במעילה. היה ידוע לי-משטרת ישראל שאדגר מבוקש בצרפת לריצוי עונש של שנתיים מאסר. אדגר היה אחד המנהלים של חברת פראנס-

החשוד ברצח אילן אשורב, אדגר זמור (ליד המכונית, במשקפי-משמ), בעת ההמתנה להלווייתו של אלי אבוטבול, אשר נפטר במעצר כתוצאה מהתקפת-לב. הקשרים בין החברים הצרפתיים הם מורכבים ונסתרים, ויוצאים לאור רק כאשר מתבצע פשע כלשהו. בתמונה לפני אדגר זמור (ממושקף וחבוש כיפה) עומד עורך-הדין אליהו קידר.

החלטת השופט לא הועילה. המשטרה לא שמה ידה על המאיימים לחסל את אשורב.

הצתה לצורכי ביטוח

מיד לאחר שמסעות וזובין המפוארת עלתה באש, הגיעו החוקרים למסקנה כי היה זה מעשה הצתה. במקום נמצאו עק-בות חומרי דלק כימיים, והשריפה הת-פשטה ממספר מוקדים.

תוך זמן קצר, הגיעו ליד החוקרים מידע כי היה זה אילן אשורב שביצע את הי-הצתה. הסיפור, לפי גרסה זו: האחים זמור, בעלי המסעדה, השקיעו במסעדה למעלה ממיליון ל"י, הפסידו בה כספים, והחליטו להציתה כדי לזכות בדמי-הב-יטוח. הם הזמינו את העבודה אצל אשורב, סוכם כי אשורב יקבל 50 אלף ל"י. תנאי הסכם: המלאכה חייבת להיות עבודה נקייה, שתיראה כשריפה טבעית.

לפי גרסה זו, אירע פיצוץ בשעת הי-ביצוע, ועקבות ההצתה לא נימחו. התוצ-אה: חברת הביטוח עיכבה את התשלום, בעקבות התפתחות זו, ממשיכה הגיר-סה, סירב כמובן זמור לשלם לאשורב, שלח אותו לכל הרוחות — תרתי-מסע, מחשש שאשורב יגלה את חלקו בפרשה, החליט להשתיק, הזמין את היסולו, מה עשתה המשטרה, כאשר הגיע מידע זה לידה?

מאומה, היא לא הטילה עיקוב אחרי אשורב, לא הפעילה כל אמצעי להגן עליו, כשישה שבועות מאז היעלמו, סירבה

חברה קדישא

המשטרה לפרסם את תמונתו של אילן כי-עיתונות, וזה, למרות שהובטח למשפחתו שאכן תבשך המשטרה את עזרת הציבור באיתורו.

לא רק זאת: שבוע ימים לאחר שנודע דבר היעלמו, לא עשתה המשטרה מאומה בנידון. במשך שבוע שלם, טענו קצינים בכירים כי אשורב עצמו הוא זה המפיץ ידיעות בדבר הירצחו, ובינתיים מבלה עם פליגש אי-שם, או אולי אף נמלט לחו"ל. תחינותיה של אשתו, שהיתה בהריון מתקדם, כי בעלה בסכנת-מוות, לא שינו את דעתם.

כולם מבסוטים

מ דוע הקפיאה המשטרה את פעילו-תה, בחקירת רצח אילן אשורב? הי-דיעה בקרב העולם התחתון הישראלי היא חד-משמעית: "למשטרה לא איכפת ש-אנשי העולם התחתון יחסלו זה את זה. להיפך, היא מרוצה מזה". גם אנשי העולם התחתון מרוצים מזה. מדוע עצרה עתה המשטרה את אדגר זמור? לפני כשנה וחצי קיבלה משטרת ישר-